

Woensdag 10 september 2014

- Van : Les Billanges
- Naar : Saint-Léonard-de-Noblat
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

Ik ben al redelijk vroeg op stap en kan dan ook nog genieten van de zonsopgang.







Een kudde limousinrunderen. Ze worden bij ons ook wel gefokt maar hun habitat ligt hier in het Centraal Massief. Hier zijn de weiden mager maar bevatten toch veel vitamines wat zorgt voor een gezond sterk veeras. Hier blijven ze het ganse jaar buiten op de weide. De natuurlijke leefomstandigheden en de natuurlijke voeding hier zorgt er voor dat de dieren een goede spierontwikkeling hebben. Het vlees zelf heeft een fijne vezel en is uitstekend van kwaliteit.





De Vrienden van Vezelay verrassen de pelgrims hier in dit bos op een vrij onverwachte plaats. Midden in het bos hebben ze een boomstronk ingericht met aandenken van pelgrims. De pelgrim kan hier even verpozen, kan er iets achterlaten, een compostelastempel in zijn boekje bijzetten en wat nadenken over zijn pelgrimage.





De parochiekerk van Le Châtenet-en Dognon dateert van de 12^{de} of de 13^{de} eeuw. De in de 17e eeuw erbij gebouwde uivormige klokkentoren is tamelijk uitzonderlijk voor de streek. Het altaar "Stabat Mater" (1844) van Victor Zier is een geschenk van keizer Napoleon III (1869).





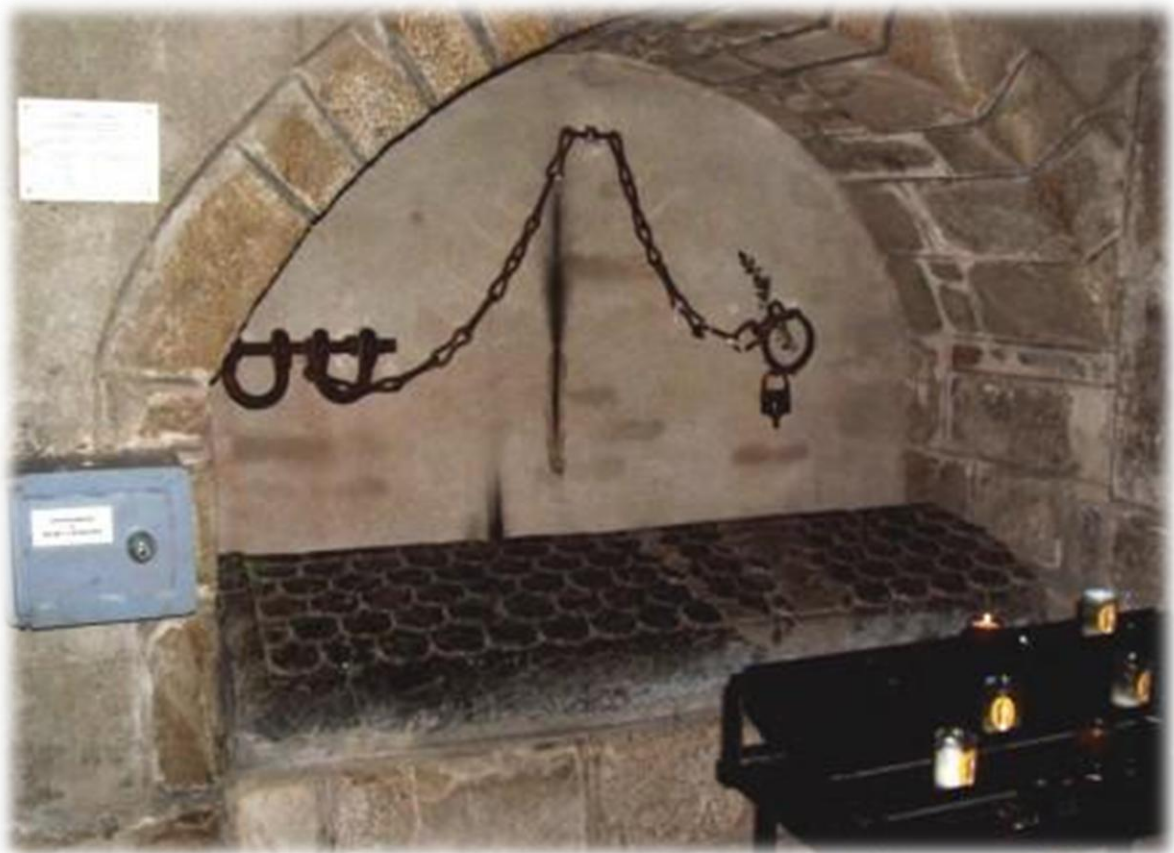
De koninklijke kapittelkerk van Saint-Léonard-de-Noblat is werelderfgoed van de Unesco. Ze is in de 11^{de} eeuw gebouwd op het graf van de Heilige Leonardus. De klokkentoren is 52 meter hoog en is gebouwd in de stijl van de Limousin. In de kerk bevinden zich relikwieën van Saint-Léonard, patroon van de gevangenen. Het oude stadsdeelte bevat vele mooie huizen die in goede staat worden gehouden. Hierboven het huis met de vierkante toren en het huis met de ronde toren.



Samen met Remi overnacht ik in de plaatselijke gîte uitgbaat door een zeer vriendelijke en behulpzame dame. Op een rotonde in het centrum staat een replica van de kerk in hout.



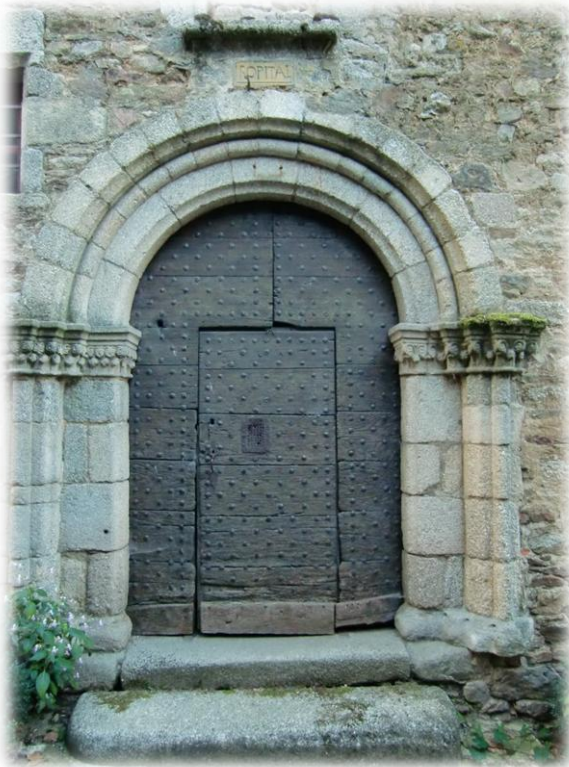
Achter de kerk staat het standbeeld van Gay Lussac die geboren is in Saint-Léonard-de-Noblat op 6 december 1778. Hij was een scheikundige en natuurkundige die vele uitvindingen op zijn naam mocht schrijven. Hij heeft onder andere kunnen aantonen op welke manier eenvoudige verhoudingen bij de verbinding van alle soorten gassen kunnen waargenomen worden. Deze eigenschap staat thans nog bekend onder de naam van de gaswetten van Gay-Lussac. Hij is een van de 72 Fransen wier namen op de Eiffeltoren gegrift staan.



Boven het graf in de kapittelkerk hangen als attributen van Leonardus boeien. Het heet dat steriele vrouwen vruchtbaar konden worden als zij deze keten aanraakte.

Donderdag 11 september 2014

- Van : Saint-Léonard-de-Noblat
- Naar : Limoges
- Afstand : 24 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 7 uur

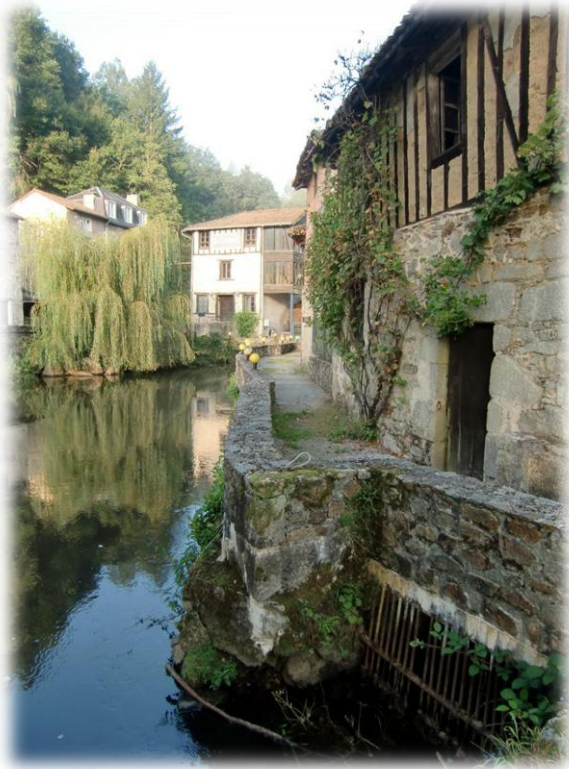






Ik dacht dat ik gisteren alles gezien had in Saint-Léonard-de-Noblat maar de camino leidt de pelgrim naar de Vienne waar nog prachtige oude en authentieke gebouwen staan. De ochtendmist geeft nog wat extra dimensie aan het plaatje.





Een van de prachtigste plaatjes van deze tocht heb ik genomen van op de middeleeuwse brug over de Vienne. Op de achtergrond zie je twee bruggen, de lage brug is een autobrug en de hoge brug is een spoorwegbrug. Op de voorgrond het kerkje van Pont-de-Noblat.



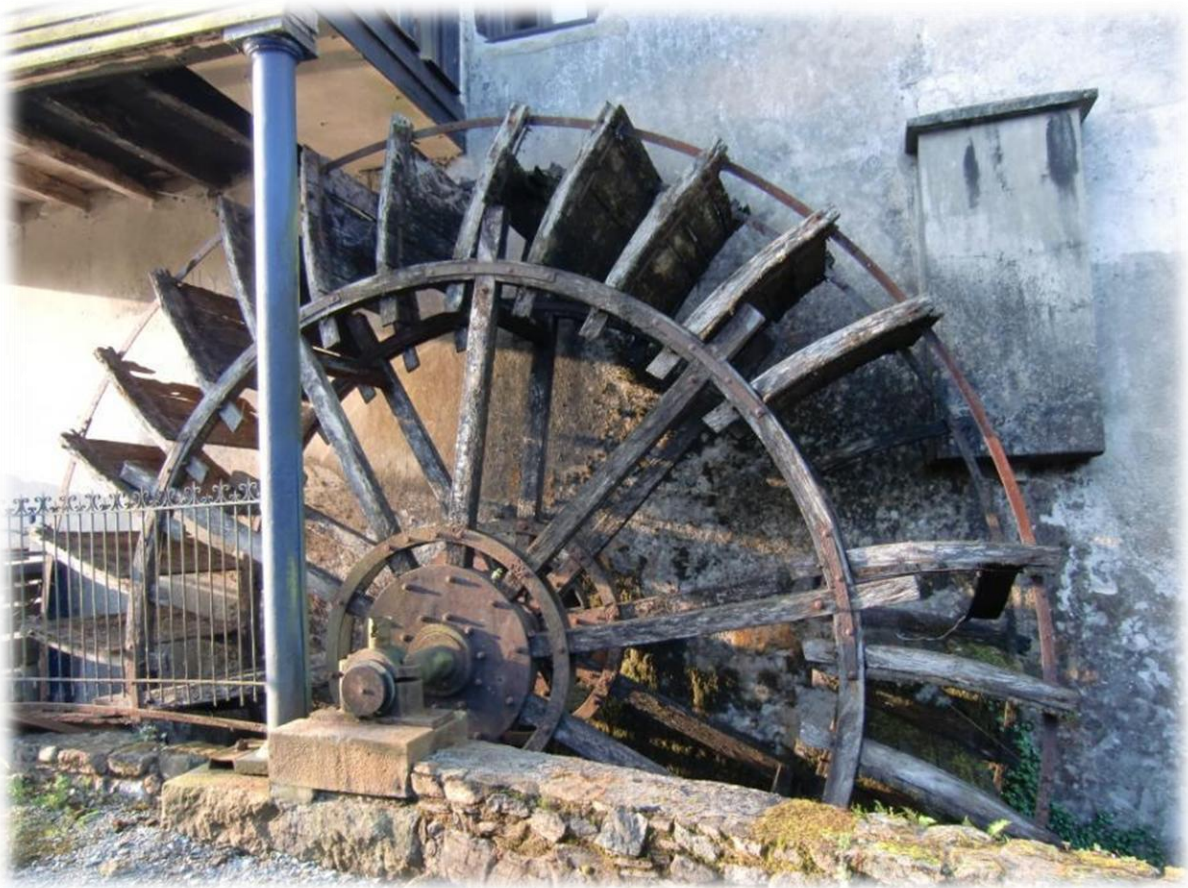


Aan de boorden van de Vienne staan nog veel statige huizen uit de 13e tot 18e eeuw, die de plaats middeleeuwse allure geeft.





Leonardus trok veel pelgrims aan en zo werd Saint-Léonard al snel een verplichte etappe op de St.Jacobsroute door de Limousin. Dit leverde veel rijke giften op.





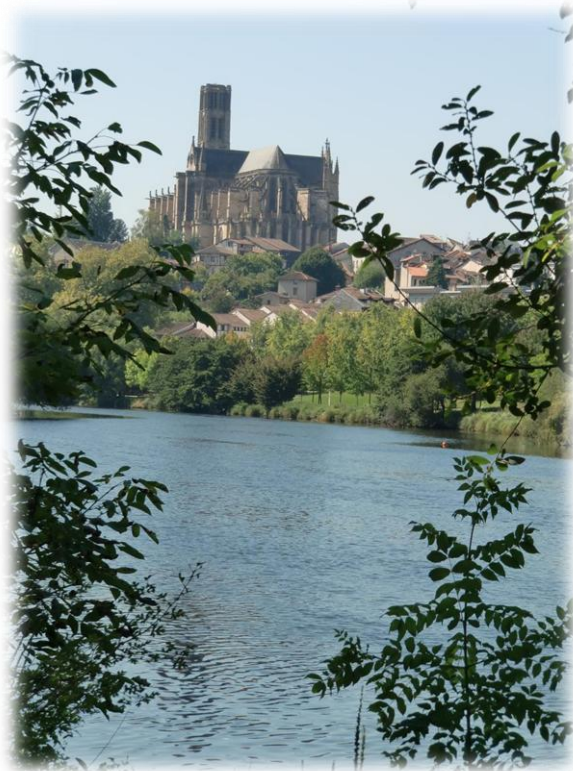
De stad was vanouds een stad van boeren, handwerklieden en handelaren. In latere eeuwen kreeg de stad leerlooierijen en schoenfabrieken en vanaf 1823 vestigden zich er enkele porseleinfabrieken.





De bouw van de prachtige kathedraal Saint-Etienne begon in 1273 en werd als voltooid beschouwd in 1327, hoewel hij officieel in 1888 voltooid was, nadat het schip verbonden was met de toren. Opvallend in de kathedraal zijn het renaissance-achtige doksaal en de graftombe van bisschop Jean de Langeac, waar scènes van de Apocalyps zijn in gegraveerd.





In de kathedraal is er een ontvangst voor pelgrims. Ik ontmoet er de twee Fransen die ik eerder al enkele keren was tegen gekomen. We besluiten om samen onderdak te zoeken.





We kunnen terecht bij de zusters (in het gebouw hierboven). Avondeten kunnen we er niet krijgen maar wel ontbijt. Later op de avond zal Remi ons ook nog komen vervoegen.



Ik leer nu ook de andere pelgrims beter kennen. Remi is woonachtig in Fontainebleau en heeft drie maanden verlof genomen om naar Compostela te trekken. Hij heeft drie kinderen tussen de 16 en 21 jaar en heeft net een echtscheiding achter de rug. Met zijn pelgrimage wil hij een nieuw hoofdstuk in zijn leven beginnen. Hij is werkzaam in de informaticasector maar heeft opzettelijk een oude gsm bij zich en wil gedurende drie maand niet op internet. Hij wil ook niets afweten van wat er zich momenteel afspeelt in de wereld en hij wenst zelfs de weersvooruitzichten niet te kennen.



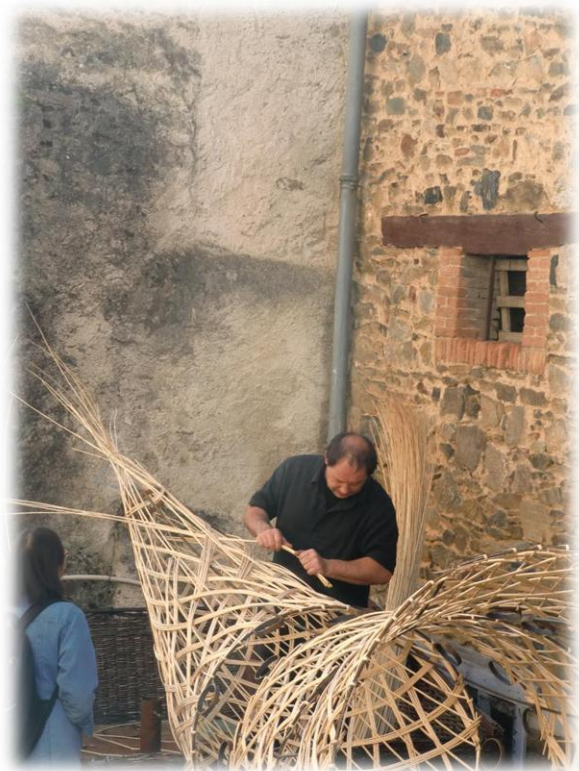
In Limoges kan je aan uw tafel een eigen vat bier bestellen. Het bevat 5 liter bier maar met enkele mensen is het al na een half uurtje leeg.

Vrijdag 12 september 2014

- Van : Limoges
- Naar : Flavignac
- Afstand : 30 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 9 uur

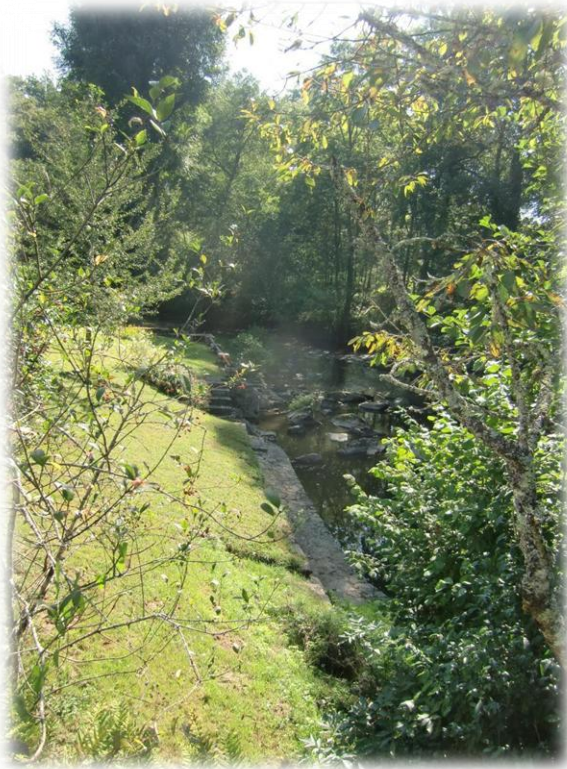






In Aix-sur-Vienne is een plaatselijke riet- en biezenvlechter enkele bloemzuilen aan het maken op vraag van het gemeentebestuur.





De stad Limoges heeft me gisteren toch wat tegengevallen. De oude stad rond de kathedraal stelt niet veel voor en er is hoop en al 50 meter verkeersvrije straat. Er zijn wel enkele mooie parken met fonteinen, bloemen en planten.





We logeren met zijn allen, Remi, de twee Fransen en ikzelf in de gîte van Flavignac. Het Brusselse echtpaar neemt een rustdag in Limoges. De vrouw (ik ken haar naam niet) keert terug naar België wegens knieproblemen. Haar echtgenoot Stephane gaat alleen verder.



Ik maak voor ons allen een lekkere spaghetti klaar. Van links naar rechts hebben we Michel, Pierre-Marie en Remi. Deze laatste twee zien er wat dronken uit maar dat is maar een momentopname. Of zouden die zelfgeplukte paddenstoelen soms een hallucinerende uitwerking hebben?

Zaterdag 13 september 2014

- Van : Flavignac
- Naar : La Coquille
- Afstand : 32 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 9 uur





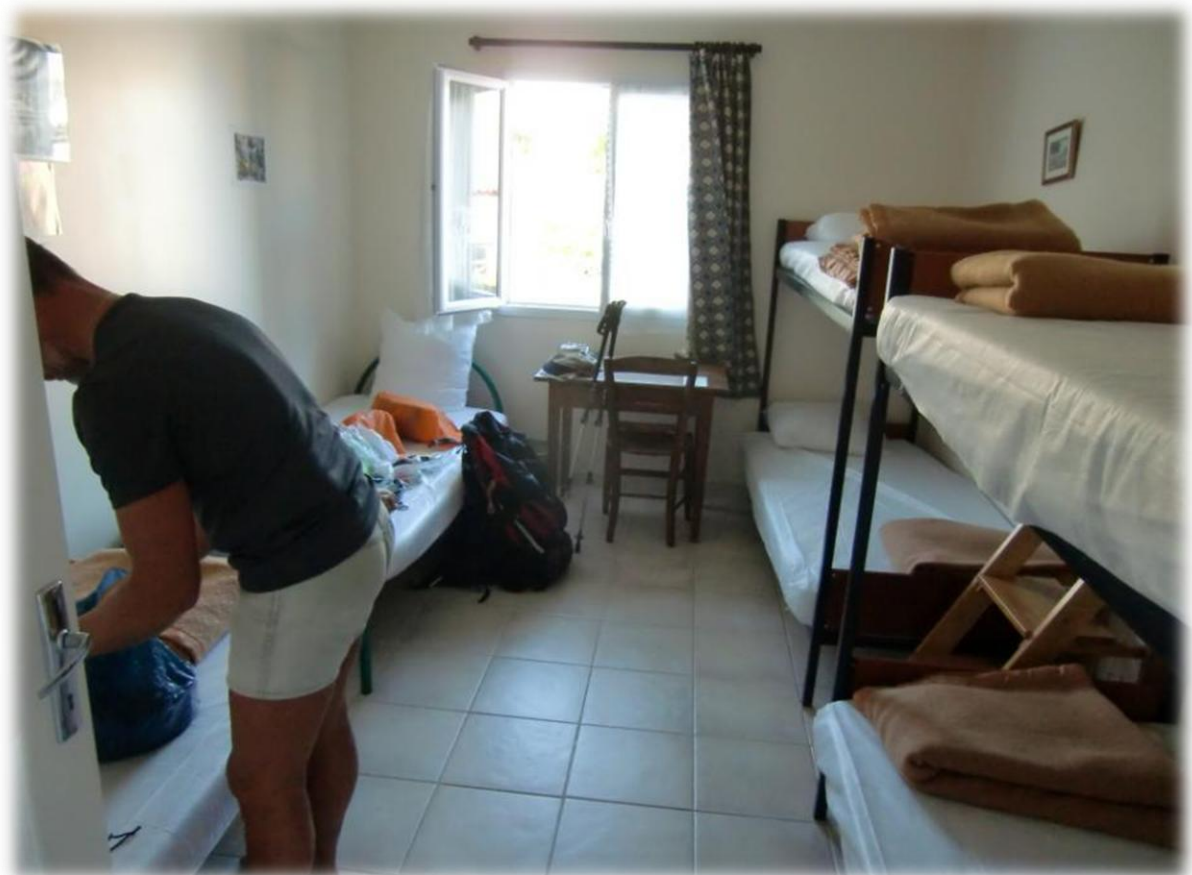


De zonnebloemen zijn bijna rijp om geplukt te worden. Het bloemhoofd kan een diameter hebben tot wel 30 cm. Zonnebloemen worden gewoonlijk 1,5 tot 3,5 meter hoog. Er zijn zelfs uitzonderlijke gevallen bekend waarbij de zonnebloem een hoogte van 5 meter wist te bereiken. Ook kan een plant meerdere bloemhoofden voortbrengen.



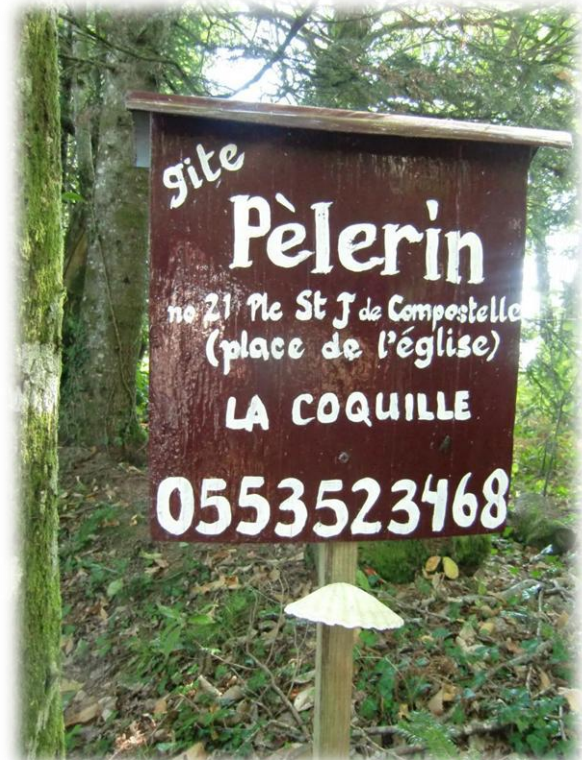


Overdag draait de bloemknop van de zonnebloem, op zonnige dagen mee met de zon. 's Nachts keert de bloemknop terug naar de oostelijke stand. Tegenwoordig bestaat er een kweekvorm met een hangend hoofd, die aantrekkelijk is voor boeren omdat de bloemen minder beschadigd worden door vogels en vuil vanuit de lucht. De zonnebloem bloeit van juli tot oktober.





We overnachten in de gîte van La Coquille, letterlijk vertaald “de schelp”. De gîte wordt uitgebaat door vrijwilligers, telkens voor een periode van 15 dagen. De vrijwilligster van dienst is Liliane uit Limoges.



In de meeste gîtes rekent men dezelfde prijs aan. Slapen, warm avondmaal (dranken inclusief) en ontbijt kost meestal 20 euro. Onderweg wordt de pelgrim al op de hoogte gebracht van de volgende gîte.

Zondag 14 september 2014

- Van : La Coquille
- Naar : Thiviers
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 5 uur

